

Fisksätten

Leur eller häskan fisk sålde man.
Den enda här förekommande konserverings-
metoden av fisk, var saltning av sill på
trästen. Detta arbete utfördes av husmodern.
Saltningen tillgicks så, att man lade sill
lagvis i en lekna eller balja o lade ständigt
salt emellan, sillen lades med ryggen nedåt.
Salt sill med potatis o doppa, vanligen grät-
de samt med bröd o flött var den ständigt
sätten till frukost på landet förs, men
har nu ändrats. En gång i veckan har
det brukat komma fiskhandlare, då
man alltid köpte färsk fisk. Förr kom
det bara s.k. sillkrämare som bara hade
sill att sälja, men även då köpte man
alltid av dem. Någon annan tillgång på fisk
kan ej förmedlas här i orten.

Fisksätten

Det har varit liksom vanligt med kobot
sann stekt fisk. För i tiden brukades det
någonting gånge att stekas fisk på glöd, men
det var ej ofta. Att man ätit torrad fisk eller
att koka den, har jag aldrig hört.

I min barndom brukades det att blöta fis-
ken i endast vatten, den fick ligga i
vatten i 2-3 veckor före julen.

Att koka fisksuppa, blanda in fisk i bräde
eller äta fisk tillsammans med ~~fläsk~~ fläsk,
brukades ej. Jag har hört att någon för i tiden
använde fiskross som smör på brödet. Som
mjölk, kallades: rene, o smiltje på almogespråk.
Stockfisk är stanning av lutfisk.

Spicken till fisk förs ofta, i fattigare hem
ersätta fläsk, även benen äts om de ej var för
grova. Att man använde fisklever, har jag ej hört.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

3.

Fiskrätter

Till medicinstat brukt har tran. & galle anv.
 Av skaldjers har kräftor använts. Men her-
 hade fisken sådanas i Högås.

Tid gästbord som varade flera dagar använde
 man lutfiska. Allt med färre fisk som försing
 förekom aldrig.

Vad matordningen här i sten beträffar, så
 kunde den ju vara, liksom nu varieras något,
 som förest nämnde var spicken till: potatis
 den ständige rätten till frukost, samt ju
 många ställen även till s.k. meafton eller
 kvälsmeå. Till ^(middag) serverades alltid kött.

Jag har hört berättas att man för kunde
 ända till Simriskrasnor efter till in-
 sätning av hösten. Veimare präpar man
 den för det mesta färdigstallad.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

4.

K. 5. 4.